

[Elisabeth Bruun Olesen]

f.eks. har set i England? Da vi diskuterede jobtilbudsændringerne sidste år, hev de borgerlige igen og igen en kanin op af foret, der sagde: det kan da ikke være meningen, at arbejdsløse skal kunne oppebære dagpenge et helt liv via den ørkesløse roulette: arbejde, arbejdsløshed, jobtilbud, arbejdsløshed, jobtilbud osv. Det synes jeg heller ikke; jeg synes, de skal have arbejde. Det er vi altså enige om i ord her i salen, men spørgsmålet om, hvordan de, der stadig væk er arbejdsløse, skal have det, er vi uenige om.

For ikke lang tid siden definerede Dansk Arbejdsgiverforening den reelle arbejdsløshed ned fra på dette tidspunkt 240.000 godt og vel til omkring 90.000. Kunstgrebet hed, at kun de, der var arbejdsløse i en længere periode, var reelt arbejdsløse. Resten var såmænd bare ved at skifte job, var sæsonarbejdsløse – som om man er det i 7 måneder; de 90.000 dækker nemlig dem, der har været arbejdsløse i over 7 måneder.

Ved samme lejlighed fik venstres næstformand pr. definition skabt fuld beskæftigelse, fordi han ikke mente, at disse 90.000 var arbejdsløse, men i virkeligheden sociale tilfælde, der hørte hjemme i det sociale system. Det var en smart måde at afskaffe arbejdsløsheden på, men ret ureel og politisk forfejlet.

Virkeligheden er, at arbejdsløse – også arbejdsløse i Danmark – bliver fattigere og fattigere. Som vi har været inde på flere gange, er dagpengemaksimums købekraft faldet med ca. 14 pct. fra 1982 til 1985, og det er købekraften, hr. Bo Kristensen, der er faldet.

Så plejer regeringen triumferende at sige: ja men der er meget færre, der modtager dagpenge. Det er også rigtigt nok; vi kunne aldrig drømme om at benægte, at der er kommet flere i arbejde, og det har vi heller aldrig benægtet, men det fald sker så uendelig langsomt, at man skal langt hen på den anden side af årtusindet, før der vil være noget, der ligner fuld beskæftigelse. Desuden hjælper det ikke de arbejdsløse, der ikke er kommet i arbejde, at andre er kommet i arbejde. De arbejdsløse har stadig væk mistet deres 14 pct., som arbejdsministeren siger – 14 pct. i købekraft. Samtidig falder og falder dækningsgraden. De 90 pct., som der står i dagpengeloven skal være maksimum, er en illusion. Der er trods alt ikke så mange, der er så lavt lønnede, at de opnår en dæknings-

grad på 90 pct. Dækningsgraden for alle arbejdere var i oktober 1983 lidt over 77 pct., i 1984 var dækningsgraden for en gennemsnitsarbejder på lidt over 72 pct., og i dag er den under 70 pct. Det vil sige, at dækningsgraden og købekraften er og har været kraftigt nedadgående, og der er ingen fra den borgerlige lejr, der har sagt, at den udvikling skal vendes i en opadgående retning; tværtimod accepterer man med sine to pct., at den nedadgående retning skal fortsætte.

Samtidig er der i den periode, vi har gennemløbet siden 1982, sket en række forringelser, f.eks. af de supplerende dagpenge, af jobtilbudsloven, af mindsteudbetalingen, af reglerne for sønehelligdagsbetaling, bortfald af 1. januar-beregningen osv.

Sidst så vi arbejdsministeren pønse på at forringe de arbejdsløses muligheder for at gå på kursus i dagtimerne, og det skulle gøres sværere for unge ufaglærte at komme ind i en A-kasse, angiveligt fordi pengene skulle bruges til at sætte SUnen op.

Jeg er glad for, at hr. Bo Kristensen udtrykte det på den måde, at man havde sendt det til en teknisk høring, og at man lavede det hele om, da den viste, at det åbenbart teknisk var dårligt. Jeg synes, vi skal sende mange flere ting til teknisk høring, hvis en teknisk høring får det resultat, at det bliver det stik modsatte, så jeg synes, de borgerlige skal fortsætte med den type tekniske høringer. Det kommer der meget godt ud af.

Så sagde fru Lone Dybkjær, der kun talte for sig selv, fordi man ikke kunne vide, hvad andre mennesker tænkte, ej heller regeringen, at de radikale ikke var til sinds, at der skulle komme flere forringelser for de arbejdsløse på dagpengeområdet. Det tror jeg selvfølgelig på, når det bliver sagt. Så vil jeg spørge regeringen, om den mener det samme – det må regeringen jo kunne svare på. Mener regeringen, at de tanker, der er i Bonnerupudvalget om, at 26 ugers reglen også skal gælde for supplerende dagpenge, er taget af bordet, og at man overhovedet ikke tænker på det mere? Hvis man tænker på det, fortolker jeg det som en kraftig og klar forringelse, men det kunne være godt at få opklaret i dag. Der hjælper det ikke at sige, at man afventer Bonnerupudvalgets rapport; dette her handler om de kommende forringelser. Det skulle altså glæde mig, hvis forringelsen var taget af bordet.